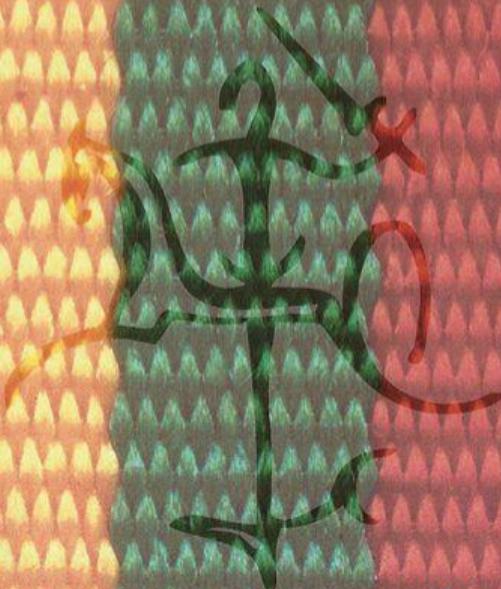

MANTAS AREIMA

KIEKVIEAM
LIETUVIUI
„PATRIOTIŠKA GIESMĖ“

Knygute.lt

Mantas Areima

**KIEKVIENAM
LIETUVIUI
„PATRIOTIŠKA GIESMĖ“**

Eilės, kūriniai, ugdantys tautinę savimonę, žadinantys patriotizmo jausmą. Ši knygelė – kiekvienam tautiečiui, mylinčiam savo šalį ir branginančiam jos istoriją. Ypač jaunimui, kuriam būtina ugdyti pilietinę ir patriotinę valią. Knygelė puoselėja meilę tėvynei. Čia rasite ne tik patriotišką giesmę, bet ir giesmę krepšiniui, laužyto ritmo muzikai pritaikytus žodžius kūriniuose: „Kas aš esu?“ ir „Sieloj gimė patriotas“. Sužinosite, kodėl reikia žąslų emigrantams ir ką daryti, kai kankina nostalgija. Su autoriumi galėsite keliauti iš žiemos į pavasarį, atšventę Šv.Kalėdas su Jézumi.

Tai pirmoji tokio pobūdžio M. Areimos poezijos knyga.

Rašytojas yra išleidės ir daugiau kūrinių, kurių tematika siejasi su meile tėvynei, tai tikros gyvenimo istorijos apie emigraciją, gyvenimą svetur ir grįžimą iš ten: „Nostalgija“, „Patriotas“.

Sieloj gimé patriotas

Grįžau iš Londono, nutraukęs emigraciją,
Istojau į partiją, pildžiau deklaraciją,
Dar gerai nesuvokiau, kas tai yra politika,
Jokios įtakos nedarė sveiko proto kritika.
Patikėjau lyderiu, jis gi politikos veikėjas,
Balsavau už jo „nesunaikinamas idėjas“,
Spaudė jis man ranką, sakė: „eisime į
Seimą“-
„Duokit darbo“ partija, jaunimas plius
Areima.

Nostalgija mane perginė į tévynę,
Dabar akyse regiu mylimą gimtinę,
Prabudau dvasia, šis jausmas neribotas,
Supratau, kad mano sieloj gimė Patriotas.

Prasidėjo šou, rinkiminė agitacija,
Gražios kalbos, dainos, lyderio adoracija,
Kaustytais bateliais scenos grindis džirino,
Stepo žingsneliu į Seimą jis nuvirino.
Nebenori būti caras, o ES valdovas,

Išskrido į Briuselį naujai iškeptas povas,
Tapo nepasiekiamas „devynis kartus iš eilės“
Ar verta dar tūkstantį sykių „verkt iš
nevilties“?!

Nostalgija mane perginė į tévynę,
Dabar akyse regiu mylimą gimtinę,
Prabudau dvasia, šis jausmas neribotas,
Supratau, kad mano sieloj gimė Patriotas.

Siūliau paremt leidybą knygos „Patriotas“,
Pristojau kaip rašeiva, tai pamanė -
„idiotas“,

Gerbiamasis, Pone, esi šios knygos
personažas,
Ar tapti mecenatu tau reikalas per mažas?!
Pone, sakiau aš tau, stabdykim emigraciją,
Tai ne konservų biznis ir tai ne machinacija,
Tau buvo svarbiau, kaip įsisavint milijoną,
Ar ką nors pakvesti į „agurkų mūšio“ kovą.

Nostalgija mane perginė į tévynę,
Dabar akyse regiu mylimą gimtinę,
Prabudau dvasia, šis jausmas neribotas,

Supratau, kad mano sieloj gimė Patriotas.

Manęs jau nebedomina politiniai žaidimai,
Partijų programos, debatai ir rinkimai,
Kartą jau rinkėjai linksmai nubalsavo,
Antanėlj, Karaliuką be karūnos gavo.
Demokratija seniai tapo karikatūra,
Komunistų kloaka ten, kur nomenklatura,
Parlamentą klounai pavertė į cirko salę,
Komedijas žiūrėti verčia mus per nevalią.

Nostalgija mane perginė į tėvynę,
Dabar akyse regiu mylimą gimtinę,
Prabudau dvasia, šis jausmas neribotas,
Supratau, kad mano sieloj gimė Patriotas.

Išverstaskūriai valdo ir niokoja mūsų šalį,
Dvasiniai neūžaugos iš puikybės keliasi,
Mokslo reforma jau pagreitį īgavo,
Nemaža dalis jaunimo svetur iškeliaavo.
Tik dabar aš supratau, kas tai yra politika,
Tai tuštybių mugė, bedvasė analitika,
Per TV baltas kojines demonstruoja ponas
Čia „geras vaizdelis“ ar „politinis lavonas“?!

Nostalgija mane perginė į tévynę,
Dabar akyse regiu mylimą gimtinę,
Prabudau dvasia, šis jausmas neribotas,
Supratau, kad mano sieloj gimė Patriotas.

Skanduoja be moralės dar vienas artistas,
Lébauja tironų puotoj nuogas egoistas,
Pastatytos kudakuoja „o lia lia“ vištytės,
Tik parodyk joms blizgutį, suspindės akytės.
Kelkis atgimti su tautiška idėja,
Anglijos daržovių fabrikai – ne panacėja,
Jei tavo didelė širdis, aukokis dėl tévynės,
Išgirsk nors Dievo žodj vardan visavienybės.

Nostalgija mane perginė į tévynę,
Dabar akyse regiu mylimą gimtinę,
Prabudau dvasia, šis jausmas neribotas,
Supratau, kad mano sieloj gimė Patriotas.

Prabusk, lietuvi, iš sapno letarginio,
Ar reikia be saiko tau svarų, eurų europinių?
Negi mes gyventi kitaip nebemokame,
Jei vien pagal kažkieno dūdelę tešokame.

Aš norėčiau prakalbint akmeninę širdį,
Atsiliepkite, visi, tie, kas mane girdi,
Broliškai visi, kaip vienas sustokime
Ir vidinio priešo galią pažabokime.

Nostalgija mane perginė į tévynę,
Dabar akyse regiu mylimą gimtinę,
Prabudau dvasia, šis jausmas neribotas,
Supratau, kad mano sieloj gimé Patriotas.

....